

under kritiske Forhold afhængig af saadanne Forsvarsmidler, derimod stiller sig ensfoldig ligeoverfor det Spørgsmaal, om Kjøbenhavns Søforsvar ikke ogsaa nødvendigvis medfører Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden? Jeg maa rigtignok tilstaa, at jeg ikke kan se, at dette kan tjene til at klare, men at det maa forvirre Spørgsmaalet. De Herrer maa dog vide, at den Flaade, mod hvilken man vil sikke Kjøbenhavn fra Søiden, ikke samtidig kan angribe Kjøbenhavn fra Landsiden; de Herrer maa vide, at der om deres flydende Forter gjælder det Samme som om Regjeringens faste Forter, og at hvis Kjøbenhavns Befæstning fra Søiden nødvendigvis medfører Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden, vil det Samme ogsaa være Tilfældet med et Forsvar ved flydende Forter, medmindre disse kunne sættes paa Bogne og indtage Boldenes Plads. Jeg kjender ikke disse mærkværdige Indretninger, og jeg veed ikke, om det ærede Flerthal selv veed, hvorledes de ville komme til at se ud, samt om de lade sig transportere paa den Maade. Jeg kan altsaa ikke forstaa, hvorledes det ærede Flerthal kan lægge en saa uopordentlig Vægt paa at faae det nævnte Spørgsmaal besvaret. Naar vi ville dække Kjøbenhavn mod Bombardement fra Søiden, og naar vi ville beskytte Landet imod, at en fjendelig Magt blot med et Par Pantserfibe skal kunne bringe vor Regjering under saadan Tvang, at den ikke har frit Valg under kommende Begivenheder, foreligger Sagen, som det forekommer mig, saa soleklar, at man ikke behøver at spørge Regjeringen om dette Punkt. Jeg skal heller ikke negte, at det forekommer mig mærkeligt, at Flerthallet endelig vil vide, hvad Regjeringen i det Hele taget maatte ønske at udføre; thi det kommer ikke os ved, hvad Regjeringen ønsker. Jeg har aldrig før hørt, at man, naar en Sag foreligger til Forhandling, spørger Deltagerne i Forhandlingen om deres Mening angaaende Spørgsmaal, der ikke foreligger; men dette Spørgsmaal om Kjøbenhavns Landbefæstning foreligger ikke nu. Det ligger i Sjæns Natur, at enhver af de Tilstedeværende — og det saavel Medlemmer af Regjeringen som Medlemmer af dette Thing — kunne haade deres personlige Anskuelse og Ønsker om, hvad de, foruden det vi nu tænke paa at udføre til Landets Forsvar, fremtidig vilde udføre; men det har ikke nogen Betydning for den foreliggende Sag. Naar fremdeles det ærede Flerthal med en mig ganske ubegribelig Styrke pointerer, at det, hvortil disse 30 eller 33 Millioner skulle bevilges, skal være noget Afsluttet — det er betegnet paa forskjellig Maade; i Punkt 3 er det betegnet ved, at disse Foranstaltninger skulle betragtes, som et fuldt afsluttet Anliggende, der ikke kræver nogen Fortsættelse — vil jeg spørge: Naar har nogen Stat i Verden bragt det de til, at dens Foranstaltninger til Landets Forsvar var noget Afsluttet og ikke krævede nogen Fortsættelse?

Jeg veed ikke rettere, end at enhver Stat, som har villet forsvar sig, idelig saalænge Verden har staaet, har maattet fortsætte dermed og aldrig er kommen til Afslutning. Det er til enhver Tid afgjort, at den nu vilde foretage det og det, som den nu kunde overkomme, og som den fandt hensigtsmæssigt til Landets Forsvar; men til samme Tid har den ikke afgjort, hvad der skal gøres i Fremtiden, saaledes at der blev nogen Afslutning. Jeg kan ikke tro, at det virkelig er Flerthallets Mening, at der, naar de 30 Millioner, som det har erklæret sig beredt til at ville anvende, ere anvendte, ikke i al Evighed skal anvendes Mere til Landets Forsvar eller til uopordentlige Foranstaltninger dertil; men naar det ikke er Tilfældet, kan Flerthallet heller ikke stille en saadan Fordring til Regjeringens Forslag. Vi kunne naturligvis nu kun forhandle om og vedtage, hvad vi anse som overstueligt og foreneligt med Landets Kræfter, men Mere ikke. Naar den Tid er kommen, at det er fuldført, tage vi Situationen saaledes, som den da foreligger, og undersøge, hvad vi igrønt anse for hensigtsmæssigt og foreneligt med Landets Kræfter; men det skal ikke afgjøres nu. Det forekommer mig derfor, at det er et om ikke ubilligt saa dog ufornødent Spørgsmaal, som i den Henseende er henvendt til Regjeringen. Jeg vil ikke tale om den mærkelige Interesse, Flerthallet har i at kjende Regjeringens Ønsker og Anskuelse om en Tid, der ligger langt hen i Fremtiden. Naar en halv Snes Aar ere gaaede, eller naar det lange Tidsrum, som vil medgaa til at udføre enten Flerthallets eller den høie Regjeringes Plan, er forløbet, anser det ærede Udvalg da virkelig det, som i Dag bliver udtaalt i denne Sal, for afgjørende med Hensyn til fremtidige Beslutninger? Betragter det ærede Flerthal det som givet, at den nuværende Regjering til den Tid sidder i uforstyrret Ro, og anser det det altsaa for at være af saa stor Bigtighed for det at vide, hvad Regjeringen til den Tid yderligere vil gjøre? Hvis ikke, saa synes jeg, det er temmelig overflødigt at vide, hvad Regjeringen vil gjøre, naar den er færdig med Anvendelsen af de Beløb, den har forlangt til Landets Forsvar. Smidlertid vil jeg troste mig med det Æneste, som for mig har havt særlig Interesse under denne Forhandling, nemlig det, at vi have fremdraget, hvad der for mit Vedkommende er fuldstændig uopøvendigt, men som ikke er ufornødent for den store Velgerbefolkning, og som desto værre ikke fra den modsatte Side er blevet anerkjendt, nemlig at Vedtagelsen af Regjeringens Forslag, saaledes som det forelaa i forrige Samling og tilbøds atter nu foreligger, aldeles ikke afgjør Noget med Hensyn til Kjøbenhavns Landbefæstning. Dersom der i dette Dieblit fra den høitærede Regjeringes Side forelaa Forslag til Befæstning af Kjøbenhavn mod Landsiden, vilde jeg stemme imod dette Forslag, men jeg stemmer